

[Rahbæk Møller]

For fuldstændighedens skyld skal det præciseres, at der naturligvis kun kan blive tale om tilbud om hjælp i forbindelse med så nationalt følsomt et område som lovgivning, når der foreligger et udtrykkeligt ønske fra et af de pågældende landes side.

Svar (21/10 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Et element i regeringens handlingsplan for Danmarks bidrag til støtten til reformprocessen i Central- og Østeuropa er, at hovedindsatsen som hidtil bør ligge hos Danmarks nære naboer, og at Danmark har en særlig forpligtelse til at støtte udviklingen af de baltiske landes samfundssystemer og økonomier. I regeringens handlingsplan afsættes der 450 mio. kr. til dette formål.

Regeringen er opmærksom på nødvendigheden af at skabe en samfundsmæssig og erhvervmæssig infrastruktur, særlig eget pengesystem, banksystem, erhvervslovgivning m.v.

Hidtidige drøftelser med de pågældende lande har i lighed med det indtryk, som Forskningsudvalget har fået under besøget i de baltiske lande, vist, at man nærmest står på bar bund over for disse opgaver. Regeringen er derfor klar over, at der vil være et stort behov for rådgivning og teknisk assistance ikke blot omkring gennemførelsen af enkelte projekter, men i lige så høj grad og ikke mindst i den indledende fase omkring opbygningen af den samfundsmæssige infrastruktur.

I et videre perspektiv er regeringen opmærksom på, at udviklingen af landenes erhvervmæssige og administrative infrastruktur er nødvendig for at forebygge social uro og ustabilitet i de pågældende lande. Dermed får hjælpen til de baltiske lande også et sikkerhedsmæssigt aspekt for Danmark.

Netop i forbindelse med de baltiske lande er der initiativer til at hjælpe dem på det lovgivningsmæssige område undervejs, bl.a. med hensyn til den økonomiske lovgivning.

Regeringen agter i de nærmeste år at give denne type hjælp til de baltiske lande en høj prioritet i Danmarks støtte til reformprocessen i Østlandene.

Spm. nr. S 30

Til justitsministeren (7/10 91) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren bede rigspolitichefen stoppe sagen mod politiassistent Jan Simonsen, og vil ministeren sørge for, at Jan Simonsen igen overføres til sit arbejde som pasbetjent ved politiet i Gedser?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i B.T. den 4. oktober d.å. overvejer rigspolitichefen nu på anden måned, hvilke konsekvenser det skal have for politiassistent Jan Simonsen, Gedser, at han er kommet til at sige sin mening om regeringens udlændingepolitik.

Helt på tværs af grundlovens sikring af ytringsfrihed har det vist sig, at der åbenbart ikke er ytringsfrihed for enhver og i alt fald slet ikke, hvis man udtrykker en anden mening end regeringens om det, der er regeringens mest ømme ligtorn, nemlig udlændingepolitikken.

I det famøse referat i Berlingske Tidende den 1. september d.å. blev Jan Simonsen citeret for at sige, at han fandt det fuldt forståeligt at bruge vold, hvis Folketinget ikke gør noget ved antallet af indvandrere og flygtninge i Danmark. Jan Simonsen har senere forklaret, at han er fejl citeret, men alligevel spilder politiet nu tid med at »undersøge« hans udtalelser, som om der ikke var andre politiopgaver at tage fat på, f.eks. at opklare tyverier, stoppe ulovlig indvandring, begrænse narkokriminaliteten og meget andet, hvis politiet selv skulle mangle ideer.

Politiet er den eneste offentlige myndighed, der har lov til at bruge vold og ofte er nødt til at bruge vold for at forebygge lovovertrædelser. Det er svært at se, at Jan Simonsen har sagt andet, end hvad loven anviser, nemlig at der kan opstå situationer, hvor politiet bliver nødt til at anvende vold for at sikre, at loven overholdes, f.eks. for at hindre ulovlig indrejse eller ulovligt ophold her i landet.

Justitsministeren bør som øverste politimyndighed sørge for, at Jan Simonsen kan komme tilbage til sin arbejdsplads, hvor der er brug for ham. Det er meningsløst, hvis han skal vente i månedsvis på rigspolitichefens akademiske »overvejelser« om, hvordan man kan hindre tjenestemænd i at bruge deres ytringsfrihed.

Svar (21/10 91):